भियोगे (*Bharatas.*: = रामबलस्य हनने); see the closing remark. [8] Curse, reproof (? see the closing remark). [9] (In Law.) An offence as subject of an accusation, a charge; e. g. *Mitákshara* on *Yájnav.*: अभियुज्यत इत्यभियोगो ऽपराधः; or कथमभियोगस्य निह्नवे ऽभियुक्तेन कृते यद्यभियोक्ता साक्ष्यादिभिर्भावितो ऽभियुक्तस्तदा तत्समं ..... दद्यात्; or *Nárada*: अभियुक्तो ऽभियोगस्य यदि कुर्यादपह्नवम् &c.; or *Yájnav.*: तुलाग्न्यापो विषं कोषो दिव्यानीह विशुद्धये। महाभियोगेष्वेतानि शीर्षकस्थे ऽभियोक्तरि ..... कुर्यात् (*Raghunand.*: महाभियोगेषु महापातकादिगुरुतराभियोगेषु). — An अभियोग is, according to *Nárada*, either a शङ्काभियोग, a charge on suspicion, or तत्त्वाभियोग, a charge founded on positive indications of guilt (द्वाभियोगस्तु विज्ञेयः — scil. व्यवहारः — शङ्कातत्त्वाभियोगतः। शङ्कासतां तु संसर्गात्तत्त्वं होडाभिदर्शनात्); and the latter may be again, according to *Vijnáneśwara*, either of a negative kind (प्रतिषेधात्मक), as when a person is accused not to have restored property received by him, or of a positive kind (विधात्मक), as when a person is charged with a robbery. The objects or topics of a charge are arraigned by *Manu* &c. under eighteen heads, which are subdivided again by *Nárada* so as to comprise 108, and by *Kátyáyana* so as to comprise 1008 cases; see व्यवहारपद and for the judicial procedure व्यवहार. [N. B. The meaning '*curse, reproof*' is given on the authority of a quotation by *Mallinátha* to *Kirátárj.* 2. 46. from the *Viśwaprak.*, and this quotation would seem also to countenance the meaning '*destruction*' given by *Bharatas.*, viz. अभियोगस्तु शपथे स्यादाहवपराभवाविति विश्वः; the Mss. of this Kosha, however, in the library of the E. I. H. and of the R. S., do not contain an explanation of the word अभियोग, but have the following: अभिषङ्गो ऽथ शपथे स्यादाक्रोशे पराभवे; comp. also *Hemach.*: ... अभिषङ्गः पराभवे। आक्रोशे शपथे च, the latter omitting equally a comment on अभियोग.] E. युज् with अभि, kŕit aff. घञ्.

अभियोगपत्र Tatpur. n. (-त्रम्) A petition or writing of complaint (*Wilson's Glossary*). E. अभियोग and पत्र.

अभियोगिन् Tatpur. 1. m. f. n. (-गी-गिनी-गि) [1] Intent, engaged in meditation; comp. the explanation of *Śankara* s. v. अभियुक्त 1. [2] Assailing, attacking.

2. m. (-गी) (In Law.) A plaintiff, a prosecutor; e. g. *Yájnav.*: मिथ्याभियोगी द्विगुणमभियोगाद्धनं वहेत्. E. युज् with अभि, kŕit aff. णिनि.

अभियोग्य m. f. n. (-ग्यः-ग्या-ग्यम्) Fit for an attack; (the correctness of the word seems doubtful to me; comp. अभियोज्य). E. अभियोग, taddh. aff. यत्.

अभियोजन Tatpur. n. (-नम्) Adding to, putting on (a horse to a harnessed horse); *Sáyaṅa* on the *Śatap.*: अभियोजनं नाम युक्ते पुनर्योजनम्. E. अभि and योजन.

अभियोजयितृ Tatpur. m. f. n. (-ता-त्री-तृ) The same as अभियुज् q. v. of which it is given as an explanation by *Sáyaṅa*. E. युज् in the caus., with अभि, kŕit aff. तृच्.

अभियोज्य Tatpur. m. f. n. (-ज्यः-ज्या-ज्यम्) [1] To be attacked, assailable; e. g. *Hitop.* (ed. *Johnson*, &c.): संत्यज्यते प्रकृतिभिर्विरक्तप्रकृतिर्युधि। सुखाभियोज्यो भवति विषयेष्वतिसक्तिमान् (ed. *Schlegel-Lassen*: सुखाभियोग्यो .... which seems less correct). [2] To be prosecuted, indictable; e. g. *Vyavahárat.*: अत्राभियोक्तुः शिरोवर्तित्वोक्तेरभियोज्यस्य दिव्यकर्तृत्वं प्रतीयते. E. युज् with अभि, kŕitya aff. यत्.

अभिरक्षा Tatpur. f. (-क्षा) Protection in every quarter or in every respect, universal or complete protection; e. g. *Kirátárj.*: उदारकीर्तेरुदयं दयावतः प्रशान्तबाधं दिशतो ऽभिरक्षया। स्वयं प्रदुग्धे ऽस्य गुणैरुपस्तुता वसूपमानस्य वसूनि मेदिनी; or *Bhaṭṭik.*: प्रयाणमात्रेण परे प्रसाध्ये वर्तेत यानेन कृताभिरक्षः. E. अभि and रक्षा.

अभिरक्षित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Protected, guarded, ruled, governed; e. g. *Bhagavadg.*: अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितम्; or *Draupadisway.*: प्रयातास्ते .... दक्षिणपञ्चालान्द्रुपदेनाभिरक्षितान्. E. रक्ष् with अभि, kŕit aff. क्त.

अभिरक्षितृ Tatpur. m. f. n. (-ता-त्री-तृ) Protecting, guarding; ruling, a protector, a ruler; e. g. *Manu*: वर्णानामाश्रमाणां च राजा सृष्टो ऽभिरक्षिता. E. रक्ष् with अभि, kŕit aff. तृच्.

अभिरक्ष्य Tatpur. m. f. n. (-क्ष्यः-क्ष्या-क्ष्यम्) To be protected, to be ruled. E. रक्ष् with अभि, kŕitya aff. यत्.

अभिरञ्जित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) [1] Coloured, tinted; e. g. *Rámáy.*: निःक्षिप्तमात्रे गर्भे तु तेजोभिरभिरञ्जितम्। सर्वं पर्वतसंनद्धं सौवर्णमभवद्वनम्. [2] Affected, filled with affection; e. g. *Rámáy.*: त्वया यतः प्रजास्त्वेमाः स्वगुणैरभिरञ्जिताः। तस्मात्त्वं पुष्ययोगेन यौवराज्यमवाप्नुहि. E. रञ्ज् in the caus., with अभि, kŕit aff. क्त.

अभिरत Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) [1] Pleased, contented with, satisfied; e. g. *Anuśasanap. Mahábh.*: आश्रमाभिरता देव तापसा ये तपोधनाः। ..... कर्मणा केन भगवन्प्राप्नुवन्ति महाफलम्; or *Jayamang.* on the words आकर्णयन्नुत्सुकहंसनादान्लब्धे समाधिं न दधे मृगावित् of the *Bhaṭṭik.*: तत्राभिरतचित्तकत्वात्. Compare also the instance s. v. अभिरत. [2] Engaged in, performing, actively intent on; e. g. *Mitáksh.*: ..... अष्टाचत्वारिंशत्संस्कारैः संस्कृतस्त्रिषु कर्मस्वभिरतः &c.; or *Vasishṭhasaṁh.*: न शब्दशास्त्राभिरतस्य मोक्षो न चापि लोके ग्रहणे रतस्य. E. रम् with अभि, kŕit aff. क्त.

अभिरति Tatpur. f. (-तिः) [1] Pleasure, delight. ([2] Occupation, practice.) [3] The name of a Buddhistic world situated in the east. E. रम् with अभि, kŕit aff. क्तिन्.

अभिरमण Tatpur. n. (-णम्) [1] Delighting in, finding pleasure in. [2] Causing delight or pleasure. Comp. the following. E. रम् (2. in the caus.), with अभि, kŕit aff. ल्युट्.

अभिरमणीय Tatpur. m. f. n. (-यः-या-यम्) Delightful, agreeable, pleasant; e. g. *Jayam.* on the *Bhaṭṭik.*: .... तुल्ययोगिता। न्यूनस्य लक्ष्मणस्य रामेण सहाभिरमणीयगुणसाम्यविवक्षयाभिरमणतुल्यक्रियायोगात्. E. रम् with अभि, kŕitya aff. यत्.

अभिराज Tatpur. m. (-जः) The proper name of a Burmese king; he is, according to the legend, the founder of one of the oldest dynasties and belongs to the family of the Śákyas in Kapilavastu; he emigrated from the latter city after its destruction by a king of Kośala and, having reached the banks of the Irawaddy, built the city of Tagoung. E. अभि and राजन्, samás. aff. टच्; literally: reigning everywhere.

अभिराद्ध Tatpur. m. f. n. (-द्धः-द्धा-द्धम्) Propitiated (by penance &c.); e. g. *Śiśupálab.*: दशाननादीनभिराद्धदेवतावितीर्णवीर्यातिशयान्हसत्यसौ. E. राध् with अभि, kŕit aff. क्त.

अभिराम I. Tatpur. 1. m. f. n. (-मः-मा-मम्) Pleasing, agreeable, beautiful; e. g. *Kirátárj.*: ततः शरच्चन्द्रकाराभिरामैरुत्सर्पिभिः प्रांशुभिवांशुजालैः &c.; or *Bhaṭṭik.*: च्युतघनवसनं